

DEMOGRAFIA pàg 16
El Maresme és una de les comarques catalanes amb menys estrangers

FENOMEN MUSICAL pàg 15
La cantant vilassarenca Mushkaa triomfa als premis Enderrock

líniamar ^{9 anys}

Baix Maresme Núm. 105 · Abril 2024 · liniamar.cat

Detecten alts nivells d'un gas radioactiu al Masnou

L'Ajuntament ja ha pres mesures preventives contra aquest element nociu que sorgeix de manera natural pàg 8

Salven la temporada

Les obres per protegir el litoral de Premià no posaran en risc l'època de platja pàg 10

Foto: Ajuntament de Premià

RISC D'INCENDIS pàg 3
Alerten que els boscos de la comarca podrien cremar en 12 hores

VILASSAR pàg 15
Litigi legal per la regulació dels apartaments turístics

EL MASNOU pàg 8
Una plaça de l'1-O on hi havia la Guàrdia Civil

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

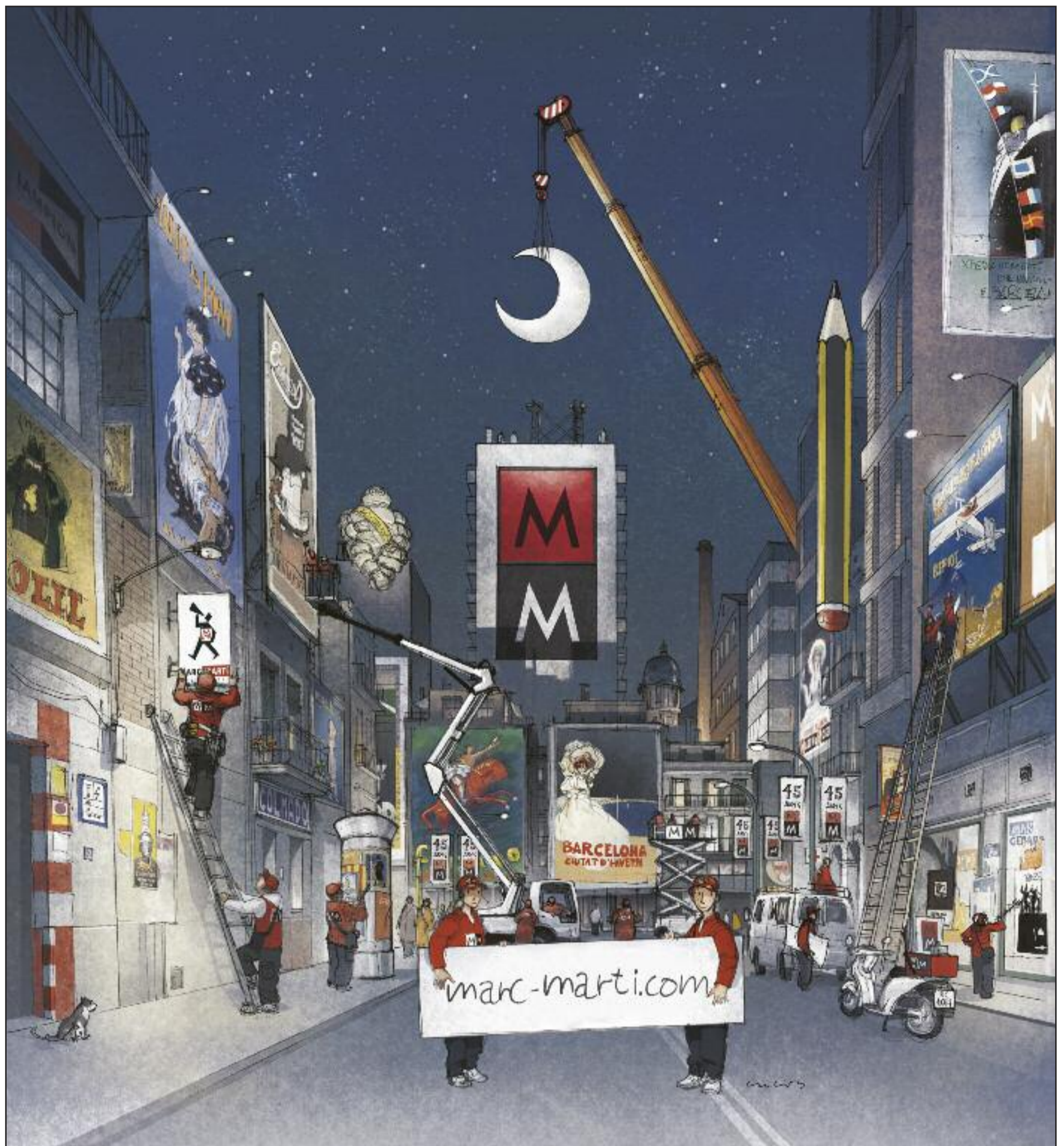
CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Imatges d'una zona boscosa del Maresme (esquerra) i del Grup d'Intervenció d'Incendis fent actuacions de prevenció. Foto: Diputació i Nil Escolà/ACN

El foc amenaça el Maresme

» La greu situació actual de sequera augmenta el risc d'incendi forestal als boscos de la comarca
 » Al Maresme hi ha un 65% de bosc i els experts avisen que podria cremar en només 12 hores

Rubén Hidalgo
MARESME

Catalunya pateix la sequera més greu dels últims 70 anys. I una de les conseqüències que deriven d'aquesta situació és el risc d'incendi forestal. Aquest fet ha obligat les administracions a prendre mesures de cara a l'estiu, que és l'època de més risc. I és que, per primera vegada en la història, la Generalitat ha avançat quatre mesos l'operatiu d'estiu del Grup de Prevenció d'Incendis Forestals (GPIF) del departament d'Acció Climàtica, que està en marxa des de finals del febrer.

"Això no havia passat mai", explica la directora general de Boscos d'Acció Climàtica, Anna Sanitjas, remarcant que els ar-

bres "estan al límit" per la manca de pluges en els darrers tres anys. Tant és així que la vegetació dels boscos està en una situació de decaïment i mortalitat mai vistes en extensió i distribució a molts indrets del país. Per aquest motiu, el departament d'Acció Climàtica i els tècnics alerten que la situació és "extrema" i el risc d'incendi és molt alt. "Si no plou, entrarem a l'estiu amb una situació extrema i pràcticament desconeguda perquè no sabem com es podran comportar en una situació tan crítica", avisa Sanitjas.

Enric Sapés, cap de projectes especialitzats del GPIF, destaca que ells mateixos han d'anar amb especial cura a l'hora de treballar amb maquinària. "Els boscos són un polvorí i cal anar molt amb compte", assegura.

Entre altres accions, la Generalitat destinarà 9 milions d'euros per a la prevenció d'incendis forestals. D'aquests, 1,3 milions seran per la comarca del Maresme. Tal com va explicar la Diputació el 15 de març al Consell d'Alcaldies del Maresme, els diners s'invertiran en tres línies d'actuació: preparar el territori per fer front al risc d'incendis forestals amb el suport a la gestió forestal estratègica, l'actualització dels Plans municipals i la consolidació de la seva infraestructura i la conservació de camins i punts d'aigua.

Oriol Bassa, enginyer mediambiental i membre de l'entitat Natura Maresme, considera, en declaracions a *Línia Mar*, que la inversió i les actuacions de la Diputació són positives per minimitzar els riscos d'incendi al mà-

xim. "La Diputació està fent una feina essencial i es bo que s'avanci la campanya de prevenció de riscos. Una part dels boscos del Maresme estan patint una sequera molt important i tenim moltes zones afectades per arbres morts", recorda Bassa.

ALT RISC D'INCENDI

El Maresme, de fet, és una de les comarques que, per les seves característiques, té un grau de risc d'incendi més elevat. "Tenim un 65% de bosc a la comarca", detalla. "Que tinguem mortaldat d'arbres és perillós, especialment en les parts que donen més a municipis. La zona del sud i del sud-est són les més afectades", diu Bassa. L'expert afegeix que molts pobles estan envoltats de bosc i per aquest motiu cal que s'actui en conseqüència, com,

per exemple, retirant aquells arbres que moren als boscos.

Bassa afegeix que, perquè la prevenció sigui efectiva i per què els efectes en cas d'incendi no siguin devastadors, cal que els ajuntaments estiguin implicats, ja que tenen responsabilitats en aquesta matèria. "Els municipis haurien de tenir el pla de protecció civil contra incendis, però malauradament no sempre és així. Els bombers parlen que es podria cremar tot el Maresme en 12 hores, arrasant des de Badalona fins a Tordera. Si passés, molts ajuntaments no sabrien com activar cap pla", destaca l'enginyer. Veient la situació, Bassa creu que alguns "no deuen saber el que és la responsabilitat patrimonial", ja que, en cas d'incendi, recorda que no tindrien dret a ajuts de l'Estat o de la Unió Europea sense aquest pla.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniamar**
 Baix Maresme

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

Tribuna

Bombolla de proximitat

per Arnau Nadeu, director editorial de *Línia*

Aquest no és un article qualsevol. O no ho hauria de ser. El paper que el sustenta l'ha pagat un grup de comunicació que aquest 2024 celebra 25 anys. Es diu aviat. Quan l'editor David Centol va fundar el Grup Comunicació 21, jo només tenia 10 anys. Tinc pocs records d'aleshores. La meua memòria infantil és desmemoriada, que diguem. Una de les coses que sí que m'han quedat gravades, però, és aquella por de finals d'any que els sistemes informàtics poguessin fallar pel canvi de dígit del mil·lenni –de 1999 a 2000– i provocar el caos. Ho recordeu? Finalment, dissabte 1 de gener del 2000 només es van detectar problemes menors, gairebé anècdotes.

Episodi curiós a banda, aleshores tothom tenia clar que l'inici del nou segle el marcarien els avenços imparables de la informàtica i les noves tecnologies. I la resta, com s'acostuma a dir, ja és història. Avui la por ens la porten la intel·ligència artificial i altres reptes que probablement no acabaran en anècdota. De fet, vida i preocupació són fidels companys de viatge. Especialment al nostre gremi, on fa tant temps que convivim amb previsions apocalíptiques i morts anunciades.

Però aquí estem. Tacant de tinta un preciós paper cuixé que fa 25 anys que s'imprimeix. Contra tot pronòstic. A contracorrent. Rebel·lant-se davant de to-

Aquell periodisme que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques

tes les adversitats. Qui coneix el David sap de què parlo. Pujar, baixar, tornar a pujar. I des de baix, un mes d'abril del 2013 em va donar l'oportunitat de sumar-me al carro dels *Línia*. Aquell jove que venia de la Catalunya Central, on el periodisme de proximitat era –i és– gairebé l'únic altaveu mediàtic del territori, provaria de fer, precisament, periodisme de proximitat a la gran metròpoli. És difícil que no t'envaeixi la nostàlgia quan mires enrere. Sobretot quan el camí ha estat bonic. Que no fàcil. Gens. Però bonic. Quantes coses que hem fet... I que ràpid que ha passat tot. "Viure és urgent", que deia l'enyorat Pau Donés.

Hi pensava el passat 30 de novembre assegut al costat del David en una butaca del Palau de la Música, convidats a la Nit de l'Ara, mentre es projectava un videoresum de l'any amb els fets més rellevants del 2023. Quina sensació més estranya... Semblava que fos el resum d'una setmana. Quines ganes d'aturar el temps, de frenar, de viure lent. Quina barreja de vertigen i saturació.

"En aquest univers de milions de senyals que ens atropellen, el periodisme es demandarà en defensa pròpia". De cop, tornava a connectar amb el present. A l'escenari, Esther Vera entrevistava Iñaki Gabilondo, que amb frases com aquesta sacsejava els ànims dels qui l'escoltàvem. "El combat dels mitjans de comunicació és el combat per la independència i la solvència que es converteixi, encara que sigui, en una bombolla de confiança que creï el seu univers", afegia Gabilondo. "Els diaris i els seus lectors construiran un univers de confiança, i en aquest univers cal instal·lar-se. Fent el millor periodisme possible".

Bombolla de confiança. Concepte senzill i alhora complex. Que pot no dir res o dir-ho tot. El cas és que vaig sortir del Palau de la Música repetint-me aquesta idea. Ho vaig trobar brillant. "Ja no construirem territoris tan oberts i tan integrals com abans, holístics. No. Seran bombolles de confiança", insistia Gabilondo. I jo no parava de pensar en el nostre univers *Línia*. En la nostra particular bombolla de proximitat que hem anat fent gran amb els anys. "No hi ha més remei que anar construint petits cossos de confiança, que vagin creixent i que siguin molts" –més Gabilondo. Carrer a carrer, barri a barri, ciutat a ciutat. Des d'aquell periodisme més genuí. El que es fixa en les arrels mentre els altres miren les branques. El que dona importància al que passa a prop, per poc important que sembli. El que sempre hi és, 25 anys després.

Orgullosos de la nostra bombolla de proximitat, dels diaris *Línia* i de l'equip humà que els fa possible, afrontem aquest 2024 amb noves idees, velles conviccions i molta feina per fer. Perquè, com deia Gabilondo aquella nit al Palau de la Música, "el futur el decideix el que fem, el que no fem i el que permetem que es faci". Amén.

Article publicat al número d'hivern 2024 de la revista *Comunicació 21*.

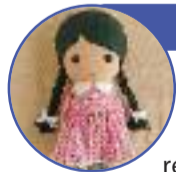
Foto: Freepik

Aquí es piula

@annagurgui

Comença el judici contra Daniel Sancho i s'estrena un documental a la plataforma HBO sobre aquest cas, amb el testimoni del pare. Romantitzar el cas d'un home que ha esquarterat un altre home en 14 trossos i blanquejar el que ha fet per ser el fill d'un famós no és ni mig normal.

@eladeulloa

La Fiscalia de l'Audiència Nacional investiga responsabilitats sanitàries per efectes adversos del Nolotil. Per què s'ha trigat anys a investigar el Nolotil tot i haver-se ja prohibit a la majoria dels països? Per què els metges el continuen receptant? És ignorància o maldat?

@Wanjala

El corredor de maratons extremes Russ Cook ha completat la seva carrera al llarg de tota l'Àfrica travessant 16 països, després de 352 dies i amb l'odissea de ser robat a punta de pistola i patir una intoxicació alimentària. Ha recaptat més de mig milió de lliures per a la caritat al llarg del camí.

@josepramonb

El president de la Generalitat, Pere Aragonès, ho ha deixat ben clar en la seva intervenció al Senat, centrada en el debat generat per la llei de l'amnistia: "L'amnistia va deixar de ser inconstitucional de la nit al dia. Passarà el mateix amb el referèndum de Catalunya".

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Arnau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Aj. del Masnou

El Maresme és una de les zones de Catalunya destacades pel que fa a l'alta concentració de gas radó, un element radioactiu. L'Ajuntament del Masnou ha fet un estudi i ha detectat dos equipaments amb alts nivells de radó, i ja hi està posant remei.

pàgina 8

Sareb

Premià de Mar denunciarà la Sareb al síndic de greuges. Al·lega que, tot i les bones paraules, no acaba de fer els tràmits necessaris per legalitzar la situació de les famílies que ocupen des del 2014 un edifici al carrer Enric Granados.

pàgina 10

Mushkaa

La vilassarenca Mushkaa ha estat una de les cantants destacades dels premis Enderrock, on ha guanyat el guardó a artista revelació. Tot i ser la seva primera participació en aquests premis musicals, s'ha endut dos reconeixements.

pàgina 15

El + llegit

líniamar.cat

- 1 Així sona la nova cançó de les germanes vilassarenques Bad Gyal i Mushkaa
- 2 Troben unes restes d'ossos a Vilassar de Mar i els Mossos investiguen si són humans
- 3 Tres detinguts relacionats amb la mort de dos homes a Alella el passat mes de juny
- 4 La Diputació destina 1,3 milions d'euros al Maresme per prevenir incendis forestals
- 5 El Govern millora la xarxa de centres hospitalaris i de primària a la Metropolitana Nord

Safata d'entrada

A un vell guerrer

per Francesc Reina

Foto: ACN

“L'aula era un breu espai de temps, al pati de l'esbarjo érem el grup del vent, compartíem un únic desig: ser poetes.”
Des de la solitud del banc,
Francesc Reina Peral.

Amb la seva capsa de llumins, Joan Guerrero es va plantar al solar del barri dels Músics-la Balsa per sembrar somriures entre la mainada que jugava a l'esbarjo del Col·legi Popular (gestionat pel veïnat i on vaig ser mestre). Per agermanar-nos amb el vent, recordava al documental del seu amic David Aiob, encara que el perfum no el pot captar la lent, enquadrar la infància és com portar records de les muntanyes i córrer cap al mar (com als 400 cops) per després transmetre allò que s'ha sentit. Caldrà mimar més els sentiments, deia, igual que s'enyora la nostàlgia del passat, aquella malenconia del pati de terra.

Juntament amb els amics, comença a combatre les injustícies dels que volen acabar amb rebel·lies encallades i resistències prohibides. Per pocs que quedin, comentava, només els bojos s'atreveixen a explicar històries que arriben al fons per descobrir

la poesia agra dels oblidats, per escoltar el batut d'ales d'una jaqueta en moure les mànigues, per albirar una butxaca amb forats plena d'il·lusions, pessics recargolats per canviar les coses, per agafar l'ànima dels dies bons i dels altres que no ho són tant. L'art té ideologia, és humanisme, solidaritat, és sortir als carrers a cercar versos; encara que existeix aquell art que està per sobre de tot, que és passió en allò que es fa i sap explicar-ho.

Hi ha un blanc i negre desagradable, emblemes del patiment; les guerres ho són, i després, tot el que ve darrere i explica les misèries entre els tolls quotidians; cròniques imperfectes de gent autèntica que, malgrat tot, no amaga les llàgrimes. El foc que desprèn el blanc i negre per contemplar millor la seva brillantor és una bellesa diferent, és una fugida cap endavant, com és la migració, és l'amor de la

mare: llana que escalfa i abriga el fred de la tristesa, que doblega els llençols i fa l'olla... Sal de la terra.

Com un notari que escriu la realitat pescant cares, dolors que caldrà conèixer per molt de mal que facin, la seva narrativa crida a l'optimisme perquè cal mantenir viu el que es porta al cor, encara que siguin necessaris els retocs -sense exagerar- com el maquillatge que ressalta detalls bonics per empènyer les consciències.

Les alegries són cants que evoquen allò que està ben fet; torrent de pensaments entre la vida i la vida, la felicitat de viure és trobar-se i buscar la proximitat de la conversa, per posar-hi color, per fi, al que passa.

Sinestèsia de la imatge, igual que la música es pot veure, mestre, a les teves fotografies l'olor de brea es nota, aquest gris perla té una sonoritat especial, una bonica mirada de futur.

Línia Mar no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Rubiales

@alfonsopedina: El sumari del cas Supercopa demostra que Rubiales va mentir. Ell i Piqué van organitzar el torneig a l'Àràbia Saudita al·legant que era la millor oferta. Però per a ells.

#Tsunami

@pibera : La jutgessa del Suprem cita Puigdemont entre els dies 17 i 21 de juny perquè declari de forma voluntària com a imputat per terrorisme en el cas Tsunami.

#Almeida

@marcmata13: Imagineu-vos que en comptes de TeleMadrid fos TV3 o TVE qui fes un especial del casament d'un polític com Almeida, amb els diners de tots. Hi hauria polèmica.

Més feminisme contra l'antifeminisme

per Dolores Sabater

Els dubtes de com es materialitzaria l'antifeminisme de la dreta a la Badalona governada pel PP han quedat del tot esvaïts aquest març del 2024, després que ja en vam tenir un bon tast el novembre del 2023, quan el PP es va negar a aprovar la moció que reclamava una rectificació pels comportaments greument masclistes de l'alcalde. *El masclisme mata, senyor Albiol!* va ser l'article on ho denunciàvem. Hipocresia seria la paraula. Perquè a diferència del mall gruixut i barroer amb què va actuar durant el seu govern 2011-2015, en què el Partido Popular va desmantellar les tímides polítiques d'igualtat impulsades històricament pel PSC, ara actua amb tisora fina, perquè no sigui dit. Amb tisora fina, però afilada, el partit del *feminismo liberal* continua el desmantellament, per una banda, i pretén guardar les aparences, per l'altra. No revertir la realitat lamentable dels serveis d'atenció a les violències contra les dones és una trista mostra d'aquesta actuació calculadament sibil·lina. El 2011 va despatxar impropriadament el personal, va tancar el servei i el va convertir en una caricatura. Ara guarda les aparences, però no hi aposta. Hipocresia pura i dura. D'altra banda, i com a exemple també, no tenir més remei que obrir el SAI, que es gestava des del 2016, li ha anat molt bé per enfortir aquesta aparença. I per cert, un servei molt celebrat. Una altra cosa és amb quina musculatura el fa funcionar.

El passat 8M, per exemple, el PP de Badalona va subscriure sense pudor el manifest de la Diputació, antipatriarcal i transfeminista. Fantàstic. Però el va contrarestar amb els fets i les declaracions pròpies, com va fer en imposar, a l'acte institucional a la plaça de la Vila, el protagonisme del poder municipal masculí, amb un parlament del tinent d'alcalde Daniel Gracia per matissar i fer contrapès als atreviments del manifest. I ho va rematar enviant, aquell mateix dia, un regidor home a la tertúlia de *Badalona Comunicació*, en comptes d'enviar-hi una regidora dona tal com el mateix conductor del programa, el periodista Carles Tornero, havia demanat. Però és que, a més, el regidor Daniel Aguilera, que va usurpar aquest protagonisme, ho va fer amb unes intervencions d'absolut negacionisme del masclisme i del patriarcat. Tota una declaració de principis.

També ha sigut tota una declaració de principis que el cartell eliminés l'expressió "dia de les dones", que tornés a parlar d'igualtat en comptes de reivindicar directament els drets de les dones i que tingués una imatge banal en comptes de reivindicativa. És una forma

de posicionar-se en aquest nou discurs que l'amenaça de perdre els privilegis ha arrencat del masclisme més immobilista: "Senyoretas, aquest vostre feminisme l'esteu portant massa lluny". L'oxímoron de feminisme liberal que fa servir l'equip de l'alcalde de Badalona es delata per si mateix. En un món on tot està pensat i estructurat sobre la base que l'home ha de ser superior a la dona, on l'home ostenta majoritàriament el poder polític i econòmic i on els seus privilegis se sustenten en bona part en l'explotació de les dones com a classe obedient i com a mà d'obra gratuïta o molt mal pagada, és matemàtic que en un marc liberalista les dones sempre tindrem les de perdre. Al voltant d'aquest 8 de març, els mitjans es van afanyar a difondre una enquesta que alerta que hi ha un estat d'opinió creixent sobre la valoració que el feminisme està reclamant massa. És una manera de fer por, un intent d'aturar la força d'a-

Saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat ha d'enfortir la lluita

quest crit d'empoderament imprescindible per fer una societat millor per a tothom. S'han d'escoltar aquests indicis, és important saber-ho. Però no pas per frenar, sinó tot el contrari. Per constatar que cal continuar, i encara amb més empenya, perquè qui viu en el privilegi no es queixa si no el veu en perill. I saber que el feminisme es percep com un perill real contra el patriarcat no pot fer res més que enfortir la lluita i l'empoderament de les dones.

Ben lluny d'empetitir-se davant l'ostentació de poder patriarcal, masclista i liberal que fa l'equip de govern absolut del Partido Popular a Badalona, el feminisme local no para de créixer. I no només es mesura per la gran quantitat de dones que sortim a ocupar els carrers a la manifestació. El mateix dia que a la tertúlia escoltàvem els disbarats del regidor d'Albiol negant evidències com la desigualtat salarial per gènere, fins i tot després de citar-li la denúncia feta per Aitana Bonmatí en representació del futbol femení per les escandaloses diferències de salari entre jugadors homes i jugadores dones a la Champions, aquell mateix dia i uns minuts abans una jove i brillant Adriana Torroella, del grup Fahafahana, representava la veu

de la lluita i de l'esperança per a moltes noies i dones de la nostra ciutat. Als barris, les dones no s'aturen mai, teixint comunitat reivindicativa i aportant la mirada de gènere i l'enfocament feminista a totes les lluites, per fer emergir aquesta sororitat combativa que ha de canviar definitivament la minorització actual del poder de les dones en les decisions que es prenen a la ciutat, sobre totes les coses que afecten la vida i la manera de viure-la. Destaquen grups com Dones de Llefià pel seu activisme constant i divers, enxarxat i transversal. I poso dos exemples a continuació de noves lluites que s'obren amb força a Badalona gràcies a la mirada feminista.

Dilluns 18, de la mà d'Anastasia i Òmnium, vam ser testimonis d'una lluita per la memòria democràtica antifranquista que, amb la perspectiva de gènere, ha aconseguit desenterrar un episodi que la transició havia volgut ocultar: l'existència d'una institució carcerària i tremendament repressiva que va operar fins a l'any 1985 per deixar ben clar que les dones havien de ser obedients i emmotllar-se als estàndards que el règim nacionalcatolista imposava. Amb la participació activa d'ordes religiosos –a Badalona, al convent de les Adoratrices va donar servei durant uns anys aquesta institució, el *Patronato de Protección de la Mujer*– es volia reeducar qualsevol dona que no fos prou obedient.

Divendres 8M, i tal com s'ha fet ressò aquest mateix diari, el Sindicat de Mares en la Diversitat Funcional va ocupar l'Institut català de les dones per reclamar l'atenció de la Conselleria de Feminismes. Ser cuidadora de per vida de criances complexes i perllongades deixa milers de mares fora del mercat laboral i de les prestacions, i les aboca a uns nivells de patiment i d'esgotament que té conseqüències en la salut. La manca de drets derivada del capacitisme discriminatori envers les persones amb diferents capacitats arrossega també qui se n'ocupa a nivell familiar, un 90% dones. Si les cures són el sector més feminitzat i més precaritzat de l'actual sistema de repartiment de tasques al nostre país, les cures que recauen en les famílies per incompareixença de les polítiques públiques són l'avantguarda del maltractament institucional. L'abús de cures és violència. Que a Badalona hi hagi una coordinació local a nivell de Baix Besòs d'aquest Sindicat de Mares (i germanes) és una gran notícia.

Sens dubte, per combatre el feminisme hipòcrita del PP i el seu antifeminisme, cal més i més feminisme. I a Badalona, en això tenim les de guanyar.

Les millors perles

Una trucada per demanar una pizza a domicili mai havia estat tan important, ja que ha permès salvar una dona retinguda contra la seva voluntat a Sevilla. Va fingir que volia fer una comanda, però, en realitat, va trucar a la policia.

Conviure en un bloc amb altres veïns de vegades no és fàcil. En un edifici de Saragossa, un veí anònim impedeix que es facin comandes de menjar en dies plujosos. Ho fa per solidaritat amb els repartidors.

Ryanair torna a ser tendència a les xarxes, en aquest cas per contestar la foto d'un *influencer* on es veu una pizza amb marisc i llaminadures que diu: "Els europeus no ho poden entendre". L'aerolínia ha contestat: "Per això no volem a Amèrica".

Sovint, les dones se senten incompreses pel malestar que els genera la regla. Per posar-hi solució, a França s'ha tirat endavant una campanya que simula els dolors menstruals en els homes amb estímuls elèctrics.

Athletic Club

LA FOTO

La lupa

Un altre colós en flames

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor a la UPC

Foto: ACN/Generalitat Valenciana

La tragèdia de València del 22 de febrer passat ens porta a la memòria les imatges recents de l'incendi de la Torre Grenfell, a Londres, l'any 2017. És sorprenent l'enorme similitud entre tots dos, tant per la rapidesa amb què es va expandir el foc com pels materials que recobrien la façana, gairebé idèntics, així com per l'origen de tots dos, que pel que sembla va ser un curtcircuit en un frigorífic en el cas de Londres i, encara que en un inici es va pensar que al de València podia haver estat en un tendal exterior, sembla que també va ser en una nevera. Macabra coincidència.

Com de costum, les presses per informar i les ganes de convertir-ho tot en un espectacle van donar com a resultat algunes escenes que ens podien haver estalviat. Moguts per la notícia de tenir un altre colós en flames, consagrats caps d'informatius d'algunes cadenes es van traslladar personalment al lloc dels fets per descriure amb luxe de detalls l'olor de cremat de l'edifici.

Mentrestant, donaven per conclòs que el responsable de la ràpida propagació del foc era el poliuretà, l'aïllament tèrmic a la cambra exterior de l'edifici, quan finalment es va descobrir que en realitat no era així, ja que es tractava de llana de roca, que és incombustible, tal com ja es veia a les imatges en directe.

Però de tota aquesta precipitació, el que probablement va cridar més l'atenció va ser la rapidesa amb la qual es va estendre la conclusió que els promotors s'havien estalviat costos en la construcció, cosa que induïa a pensar que aquest va ser el veritable origen de l'incendi: la cobdícia dels promotors. En to de denúncia, en algunes cadenes de televisió es van arribar a emetre els vídeos de la promoció de la venda dels habitatges, on s'assegurava que es farien servir materials d'alta qualitat, insinuant que finalment no va ser així.

Aquesta és una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula *El colós en flames*, del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman, en el paper d'arquitecte de la torre, veient la irremeiable progressió de l'incendi esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres, acusant-lo d'haver reduït costos a base d'estalviar qualitat a la instal·lació elèctrica i al sistema d'extinció d'incendis.

Avui sabem que el bloc del barri del Campanar de València va cremar per una confluència de factors que poc van tenir a veure amb l'abaratiment de costos. La façana era una

solució cara en comparació amb altres de convencionals, potser amb la voluntat de donar-li un aire sofisticat, més propi d'unes oficines o d'un complex turístic. Però no va ser fins a l'incendi de Londres del 2017 que es va descobrir que l'emparedat d'alumini i plàstic que recobria l'exterior, ajudat per la cambra d'aire de l'edifici sense interrupcions, propaga el foc amb rapidesa. Es va descobrir, a més, que, al contrari del que passa en un incendi normal, en aquest cas s'estén en dues direccions, cap amunt, però també cap avall, perquè el material es fon en gotes inflamables que propaguen el foc a les plantes inferiors i dificulten l'accés dels Bombers.

Avui és una solució prohibida, però quan es va construir l'edifici de València no es tenia aquesta certesa. De fet, el jutjat que porta l'assumpte per investigar possibles negligències ha sobresegut el cas recentment perquè no hi ha trobat indicis de delictes.

D'altra banda, hem sabut que el bloc tenia una instal·lació d'extinció d'incendis adequada, amb una columna seca, una canonada vertical buida on els Bombers connecten l'aigua per alimentar tots els replans i facilitar-ne l'apagada. Per desgràcia, ni tan sols aquestes mesures de seguretat van funcionar als habitatges de València, atesa la rapidesa de l'avenç de les flames, avivades pel fort vent aquell dia fatídic.

L'experiència de Londres va canviar la normativa a gairebé tots els països i aquí es va modificar el 2019, però això no impedeix que encara hi hagi alguns edificis construïts així.

La història ens demostra que, de tant en tant, els incendis tenen lloc. Alguns, en el passat, van arrasar ciutats senceres: Chicago, Tòquio, Londres o París. Qui podia imaginar-se que una catedral com Notre Dame, majoritàriament construïda en pedra, cremaria d'aquella manera fa només cinc anys? Alguns escenaris s'intenten preveure i la tecnologia ens ajuda a simular la realitat amb assajos de foc i proves de resistència. Tot i això, no totes les circumstàncies d'un incendi real són reproduïbles en una prova i de vegades es regula després d'un accident com el de València. La veritat és que la d'incendis és la normativa més estricta de les que hi ha a la construcció, i no és lògic pensar que sigui una cosa que professionals responsables se saltin a la torera.

Als tècnics ens toca pensar més enllà de les regulacions, intentant imaginar errors de la pròpia llei per avançar-nos i evitar desgràcies com aquesta.

I als mitjans de comunicació els correspon informar de manera responsable en unes circumstàncies tan delicades, amb pèrdues de vides humanes, evitant un espectacle digne d'una pel·lícula de Hollywood.

“

És una acusació recurrent: els constructors, o els promotors, s'estalvien diners als materials fins al punt de posar en perill la pròpia edificació. Una escena que apareix precisament a la pel·lícula 'El colós en flames', del 1974, de John Guillermin, on un enutjat Paul Newman esclata en retrets i crits contra el promotor de les obres

”

Flaixos

@EduardSimo_: Cada cop m'apropo més a l'opinió que la digitalització en molts casos ha suposat una involució, i no ho confonguem amb el concepte de bretxa digital.

@laura6rau: El que expliques després d'haver-t'ho passat molt bé és com el socarrat de l'arròs: saps que està passat de rosca, però és boníssim.

@jdotras: *Unpopular opinion:* que la declaració de la renda et surti a pagar és perquè durant l'any has pagat menys impostos dels que et tocava. Per tant, menys plors.

L'equip de la síndica de greuges de Catalunya atindrà els masnovins el pròxim 24 d'abril. Aquells veïns que vulguin fer consultes o presentar queixes ho podran fer concertant visita presencial o telemàtica.

Detecten alts nivells d'un gas radioactiu a dos equipaments

CONTAMINACIÓ ▶ Dos equipaments municipals del Masnou han registrat alts nivells de gas radó, un element radioactiu que es genera de manera natural. L'Ajuntament va comunicar aquest fet a finals de març, després que durant els mesos d'hivern s'hagi mesurat la concentració d'aquest gas en 10 equipaments municipals. En aquests espais van instal·lar-se un total de 122 detectors repartits per les instal·lacions. D'aquests, dos han obtingut resultats superiors al nivell de referència de la mitjana anual, que se situa en 300 Bq/m³.

El primer cas és el vestuari de treballadors del Complex Esportiu Municipal, ubicat en un soterrani, on s'han registrat 512 Bq/m³. El segon equipament afectat és el Casal de la Gent Gran Can Mandri, en concret un despatx on s'ha detectat una concentració de radó de 414 Bq/m³. Davant d'aquesta situació, el consistori ha implantat mesures preventives en aquests equipaments. El soterrani del complex

Complex Esportiu, un dels edificis afectats. Foto: Ajuntament del Masnou

esportiu no s'utilitzarà fins que es faci la intervenció adient, ja que l'estudi dictamina que cap persona hauria de passar en aquella sala més de 50 hores a l'any.

“La mesura correctora proposada és excavar una arqueta sota el terra del soterrani, en contacte amb el subsol i permeable als gasos. Així, aquesta cavitat captarà el gas radó que emet el terreny i l'evacuarà a través d'un conducte”, explica el consistori. Per al despatx de Can Mandri, la solució és més senzilla: ventilar bé l'espai

sovint, i instal·lar un sistema de renovació de l'aire. Aquesta situació del Masnou no és excepcional. De fet, el Consell de Seguretat Nuclear destaca el Maresme com una zona rellevant per l'elevada concentració de radó.

Aquest gas pot arribar a provocar càncer de pulmó. De fet, després del fum del tabac, és el primer causant d'aquesta malaltia. Es tracta d'un element radioactiu insípid i incolor, i l'Organització Mundial de la Salut (OMS) el considera com un problema de salut pública.

Una plaça de l'1-0 on hi havia la caserna de la Guàrdia Civil

URBANISME ▶ El Masnou estrena nova plaça. Després d'unes obres de reurbanització dels terrenys on es trobava l'antiga caserna de la Guàrdia Civil, la plaça de l'U d'Octubre ja és una realitat i suposa una millora notable de l'espai públic d'aquest entorn. “La creació d'aquesta plaça implica un canvi urbanístic rellevant per a l'entorn. S'ha guanyat un nou espai per a viants alhora que s'hi ha reduït notablement el trànsit de vehicles”, explica l'Ajuntament. En concret, ja està disponible la

part baixa d'aquesta plaça, ja que l'altra estarà tancada fins que entrin a viure els adjudicataris de les dues promocions d'habitatge protegit que s'han construït recentment en la zona. Tot i l'estrena de l'espai, encara s'estan acabant els últims detalls.

A més, s'ha de tenir en compte que no s'incorporaran les zones verdes fins que no es reconduïxi la situació de sequera. Tot i això, s'han plantat arbres que sí que es poden regar amb aigua no potable amb el permís de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Imatge de la plaça de l'U d'Octubre. Foto: Anna Oliva/Ajuntament

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

ENAMORATS DE LA CULTURA

diba.cat/sant-jordi

**Diputació
Barcelona**

Premià de Mar

líniamar.cat

Abril 2024

Les obres al litoral no posaran en risc la temporada de bany

PLATGES ▶ El pas del temporal Nelson, durant la Setmana Santa, va fer estralls a les platges de litoral català. A la de Premià, tanmateix, l'impacte no va ser tan gran. I és que s'està portant a terme al municipi un projecte per estabilitzar el litoral i fer-lo resistent a aquesta classe de fenòmens meteorològics, que cada vegada seran més freqüents, avisen els experts.

Les obres, amb un pressupost de cinc milions, tenen previst fer dos espigons i aportar 351.000 metres cúbics de sorra. El passat 20 de març l'Ajuntament de Premià va reunir-se amb el ministeri de Transició Ecològica per avaluar l'estat d'aquest projecte. Segons explica l'alcalde, Rafa Navarro, l'Ajuntament va demanar que es faci el possible per garantir la temporada de platges malgrat que quedin obres per fer. "Hem demanat unes actuacions urgents per deixar el front litoral net i llest per a la temporada d'estiu, i hem obtingut el compromís

Imatge de la visita del secretari d'estat a Premià de Mar. Foto: Rafa Navarro

perquè es faci amb celeritat", assegura el Batlle.

Després de l'estiu, la finalització de les obres tindrà lloc quan s'aprovi la partida suplementària addicional per part del ministeri, i tindran una durada d'un mes i mig. "El que queda per fer és principalment cosmètic, ja que l'estructura actual és la que definia el projecte, i hem demanat que aquesta finalització no es faci en temporada alta", afegeix el batlle.

Per altra banda, el 10 d'abril el secretari d'Estat de Medi Am-

bient, Hugo Morán, va visitar la costa del municipi per conèixer l'estat de les obres. "Hem coincidit a assenyalar que cal fer un seguiment exhaustiu per comprovar, amb temps, si la solució que s'ha aplicat és efectiva", va explicar Navarro. Morán va detallar que hi ha vuit actuacions més en execució a Catalunya, però que la de Premià és la més avançada.

El secretari d'estat també va mostrar el seu compromís per fer "tot el possible" per accelerar els tràmits per finalitzar els treballs de pendents.

Festes | Èxit de participació en l'Animalada

Una quarantena d'entitats van participar el 7 d'abril en la tercera edició de l'Animalada, la fira animalista de Premià de Mar. Activitats i parades d'aquesta temàtica i els gossos van omplir la plaça dels Països Catalans.

L'Ajuntament porta la Sareb a la sindicatura de greuges

HABITATGE ▶ L'Ajuntament de Premià de Mar denunciarà a la sindicatura de greuges el que considera "passivitat" de la Sareb en relació amb la legalització de l'edifici del número 27 del carrer Enric Granados.

El bloc, propietat de la Sareb, està ocupat per famílies des del 2014. El 2019, però, propietat i consistori van arribar a un acord per oferir un lloguer social als veïns que hi viuen. Segons l'Ajuntament, aquest procés s'ha anat allargant i el passat 12 de gener la Sareb es va comprometre a sol·licitar el certificat final d'obra d'aquesta finca, necessari per

poder legalitzar el subministrament elèctric. El consistori assegura que la implicació de la Sareb ha estat parcial, tot i que reconeix que ha fet les visites a la finca per estudiar els casos. Així i tot, els inquilins del bloc encara no disposen de subministraments. Endesa, per la seva banda, explica al consistori que si la Sareb no executa la instal·lació de centralització de comptadors no es pot executar cap contracte social. Per tot plegat, l'Ajuntament ha decidit intervenir perquè, diuen, s'està posant els veïns "en una situació de vulnerabilitat extrema".

Edifici afectat del carrer Enric Granados. Foto: Maps

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

El foc que cal evitar

► Dedicuem un suplement especial al risc d'incendis davant la campanya més difícil que es preveu

► Comença la prohibició de fer foc al bosc amb una vegetació més seca que mai

Prohibit fer foc al bosc

» Fins al 15 d'octubre no es pot fer cap activitat que suposi un risc d'incendi als terrenys forestals
 » La sequera ha obligat a reforçar els recursos per a la prevenció quatre mesos abans del previst

RISC D'INCENDIS ▶ Des del 15 de març i fins al 15 d'octubre ja no es pot encendre cap foc en terreny forestal. És una altra de les conseqüències de la sequera que ens afecta, una de les més intenses i extenses del darrer segle. L'escassetat de precipitacions en els últims tres anys ha agreujat el risc d'incendis i ha provocat que el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural hagi de prendre mesures extraordinàries.

La prohibició de fer foc en terreny forestal afecta qualsevol acció que pugui desencadenar un incendi en zones boscoses o altres àrees naturals. La norma estableix que en aquests terrenys, estiguin o no poblats d'espècies arbòries, i en la franja de 500 metres que els envolta no es pot encendre cap foc, sigui quina sigui la finalitat.

Hi queda inclosa, per descomptat, la generació de foc, però també actes que puguin causar deflagracions o espurnes en entorns propicis i que requereixin supervisió i precaució per prevenir afectacions ambientals i protegir la seguretat pública. Amb aquest criteri, queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres i les barbacoes, les cremes de residus vegetals i les activitats pirotècniques, entre d'altres. Qualsevol d'aquestes activitats només es pot portar a terme amb una autorització expressa que s'ha de tramitar a través d'un formulari específic a la

Queden prohibits els focs d'esbarjo, les fogueres, les barbacoes i la crema de restes

pàgina web de la Generalitat o bé presencialment a les oficines que el Departament d'Acció Climàtica té a totes les comarques.

SEQUERA EXTREMA

La sequera que ens afecta des de fa tres anys ha portat la vegetació de Catalunya a una situació límit. Els mostrejors que porta a terme la Generalitat des de fa més de vint-i-cinc anys evidencien que el contingut d'humitat té una clara tendència a la baixa, i en alguns casos està assolint valors que no s'havien obtingut mai fins ara. La quantitat d'aigua i la verdor de la vegetació no havien estat mai en un nivell tan baix a gran part del país.

Més enllà de la mortalitat de la vegetació, els experts adverteixen que moltes masses afec-

El Grup de Prevenció del Departament d'Acció Climàtica durant les tasques de vigilància. Foto: Nia Escolà/ACN

tades, tot i que encara no estan mortes, ja no es recuperaran i, a més, afavoreixen noves afectacions a les masses del voltant, que cada any estan més dèbils. Tota aquesta vegetació morta o moribunda es converteix en un perillós combustible que en cas d'incendi crema amb molta més facilitat.

Les pluges de les últimes setmanes han fet disminuir el perill a curt termini i han retardat la probabilitat de tenir perill molt alt generalitzat. Tot i això, en aquest context d'un dèficit hídric tan gran, difícilment un episodi de pluja podria resoldre el problema i, ara mateix, àmplies àrees arbrades de la meitat nord del país, tradicionalment fora del radar dels incendis en aquesta època, es troben amenaçades.

Per zones, la Catalunya central, Girona, el litoral i prelitoral central, la plana de Vic i l'interior de les terres de l'Ebre és on hi ha més dèficit d'aigua en la vegetació. Per espècies, són el pi blanc, l'alzina, l'alzina surera, el pi roig i la pinassa.

REFORÇ DE LA PREVENCIÓ

En previsió d'aquesta situació, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural ha avançat quatre mesos les mesu-

res previstes, i el mes de febrer ja va reforçar les unitats dels Grups Especials de Prevenció d'Incendis Forestals per poder donar cobertura a tot el territori fent feines de prevenció, de vigilància i de primera intervenció d'incendis forestals.

Aquestes unitats porten a terme tasques clau de manteniment d'infraestructures, com el manteniment de la vegetació del perímetre del dipòsit o del subministrament d'aigua, així

Hi ha milers d'hectàrees de vegetació en una situació molt crítica

com la conservació dels camins de la xarxa bàsica de prevenció d'incendis forestals, que inclou les franges auxiliars de trànsit i el manteniment dels giradors per facilitar les maniobres en cas d'incendi. També tenen cura de les àrees estratègiques de baixa càrrega de combustible.

Els tècnics també desenvolupen tasques de vigilància específica als boscos de ribera per prevenir els incendis de borrisol i duen a terme cremes con-

trolades i prescrites de vegetació per mantenir i millorar amb el foc la coberta vegetal. La majoria d'aquestes cremes són per al manteniment i la millora de pastures a l'alta muntanya i afavoreixen un herbatge tendre i fresc i el pas dels animals. A més, permeten reduir la quantitat de vegetació seca acumulada, cosa que fa que la intensitat dels incendis forestals que hipotèticament poden afectar aquests indrets sigui més baixa.

La presència d'aquests equips sobre el terreny no només té un efecte dissuasiu. També és molt important per atacar els incendis al més aviat possible i evitar que esdevinguin grans i destructius. Les diverses rutes de vigilància estan marcades per la previsió de perill que elabora diàriament el personal tècnic del Servei de Prevenció d'Incendis Forestals.

MILERS D'HECTÀREES

La directora general de Boscos i Gestió del Medi, Anna Sanitjas, ja va advertir durant l'activació de l'operatiu que, després de tres anys pràcticament sense pluges, els boscos catalans, exceptuant els situats a les Terres de l'Ebre, estan en una situació crítica, amb molts arbres al límit

i grans masses forestals a punt de col·lapsar.

Segons les comprovacions setmanals que fa el Servei de Prevenció, el febrer hi havia milers d'hectàrees de vegetació en situació molt crítica al nord de la demarcació de Girona, al Barcelonès, al Baix Llobregat i a la Catalunya central. "Aquestes àrees són les que estan pitjor, però a la resta del país la situació no és ga-

EL GOVERN GARANTEIX AIGUA ALS BOMBERS

▶ El conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, assegura que, tot i el baix nivell actual de les reserves dels embassaments de les conques internes, està "garantit" que els mitjans aeris dels Bombers disposaran de prou aigua per apagar els possibles incendis que hi hagi aquest estiu a Catalunya.

ire millor", va puntualitzar Sanitjas, que alertava alhora sobre una campanya d'incendis "desconeguda i molt complexa" que, en cas de no ploure significativament, podria començar més aviat que mai i ser la més difícil dels últims trenta anys.

La prevenció, la millor eina

- » Gran part de l'activitat de prevenció dels incendis es concentra a les franges perimetrals
- » La col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural

Imatge d'una franja perimetral d'una urbanització. Foto: Eloi Tost/ACN

PREVENCIÓ ▶ Si bé la sequera ens ha posat al límit, hi ha diversos canvis socials que han augmentat progressivament el risc d'incendis als nostres boscos. És per això que la prevenció, tant la dels professionals com la de la ciutadania, és vital per minimitzar aquest risc inherent associat al progrés.

Parlem de l'abandonament d'àmplies zones agrícoles o del canvi d'usos dels boscos, per exemple. També de l'increment de la xarxa d'infraestructures, amb carreteres o línies elèctriques que travessen masses forestals. O de la construcció d'urbanitzacions a prop de masses forestals, especialment durant les dècades dels anys seixanta i setanta. I, per descomptat, de l'increment de l'afluència humana al bosc fruit de les noves modalitats de lleure.

Tot i que el risc d'incendis és generalitzat arreu del país, i això ens obliga a tots a ser especialment prudents, gran part de l'activitat de prevenció d'incendis es concentra als anomenats perímetres de protecció prioritària. Es tracta de zones amb un gran perill d'incendi forestal i que, a causa de la continuïtat de la massa de vegetació, poden convertir-se en grans focs de més de 500 hectàrees.

El Pla de prevenció d'incendis forestals fixa els criteris per ordenar la gestió d'infraestructures en aquests àmbits, reduir-ne la vulnerabilitat i minimitzar l'emergència. Una de les claus d'aquesta tasca de planificació és la delimitació de franges perimetrals de bosc netes.

FRANGES PERIMETRALS

Els Agents Rurals alerten cada any sobre la importància de tenir franges perimetrals entorn de les urbanitzacions i cases aïllades per tal de prevenir l'avanç d'in-

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions són els propietaris

cidis forestals i evitar que es posi en risc la vida de les persones. Aquestes franges permeten reduir la violència del foc i a la vegada faciliten l'actuació dels Bombers a l'hora de l'extinció dels incendis.

Els responsables de mantenir la parcel·la en bones condicions, tant si està edificada com si no, són els propietaris. En el cas de les franges perimetrals acostu-

men a ser les comunitats de les urbanitzacions o bé els mateixos ajuntaments els que s'han d'encarregar de fer les tasques de neteja de l'arbrat i del sotabosc. Tot i això, en moltes ocasions no es compleix la normativa i són els mateixos Agents Rurals qui han d'inspeccionar aquestes zones i traslladar les irregularitats descobertes als consistoris.

COL·LABORACIÓ CIUTADANA

Tot i els nombrosos recursos professionals que es posen en marxa, la col·laboració ciutadana és decisiva per combatre el foc i protegir el patrimoni natural. La promoció d'actituds i d'hàbits responsables i la sensibilització són, doncs, eines clau per reduir el risc d'incendis forestals a Catalunya. Abordem a continuació algunes coses que es poden fer per sumar esforços a la causa.

Per començar, cal mantenir nets els espais: s'han de guardar les restes d'aliments generats i no abandonar ampolles ni objectes de vidre a les zones boscoses. També hem d'evitar circular amb vehicles fora dels camins autoritzats. Tot i que aquestes activitats no siguin perilloses per si mateixes, poden ser l'origen d'un incendi accidental, i per això cal evitar-les.

Òbviament, cal ser especialment curosos amb activitats perilloses que involucren directament el foc. S'han d'apagar bé els llumins i cigarretes i no llençar-los mai per les finestretes del cotxe. En condicions normals parlariem de les exigències a l'hora de fer foc al bosc, però amb la prohibició vigent de qualsevol ac-

Si observeu una columna de foc al bosc, informeu els serveis d'emergència

tivitat perillosa fins al 15 d'octubre se simplifica la qüestió. Senzillament, no es pot fer foc al bosc per cap motiu sense una autorització expressa.

Una altra funció que pot portar a terme qualsevol ciutadà és la de vigilància. En cas que observeu un incendi forestal o una columna de fum dins d'una àrea forestal, és crucial avisar al més aviat possible algun dels serveis d'emergència més propers, com ara els Agents Rurals, els Bombers, els Mossos d'Esquadra o Protecció Civil. Per estalviar temps, podeu trucar directament al telèfon d'emergències, el 112.

AUTOPROTECCIÓ

Per altra banda, què cal fer si us veieu implicats directament en un incendi, mentre venen els serveis d'emergència? Doncs, abans de res, intentar apagar-lo amb aigua, branques o sorra sobre la base de les flames. Si aconsegiu sufocar-lo, recordeu-vos de tancar les brases i netejar la zona.

En cas que us trobeu al bosc, cal que us allunyeu en direcció oposada al fum. Respireu pel nas procurant cobrir-lo amb un drap mullat i fugiu sempre pendent avall o en direcció perpendicular a l'avanç del foc. Sobretot no busqueu refugi en llocs profunds ni intenteu creuar les flames: hi podeu quedar atrapats. Si no hi ha més sortida, creueu per on el front sigui més feble.

Pel que fa als casos més extrems, si el foc us atansa, situeu-vos a la zona ja cremada sempre d'esquena al vent dominant. I si se us encén la roba, rodeu sobre el terra i, si podeu, cobriu-vos amb una manta, perquè el foc s'extingirà per falta d'aire.

Si l'incendi té lloc a casa o molt a prop, cal que tanqueu portes, finestres, persianes i les possibles entrades d'aire. Romaneu a l'interior i no bloquegeu les vies d'accés dels vehicles d'extinció sota cap supòsit.

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Una persona va trobar el 5 d'abril a la tarda uns ossos entre la sorra de la platja de Vilassar de Mar i els Mossos d'Esquadra investiguen si es tracta de restes òssies humanes. La troballa es va fer a tocar de l'estació de tren de l'R1 de Cabrera-Vilassar.

Litigi a Vilassar de Mar per la regulació dels pisos turístics

HABITATGE ▶ L'últim Ple municipal va aprovar la retirada de diversos punts de l'ordenança reguladora dels Habitatges d'ús turístics, un fet que arriba després que l'Associació d'Apartaments Turístics de Barcelona (APARTUR) interposés una demanda contenciosa administrativa contra l'ordenança, demanant la retirada de diversos articles. L'alcalde, Laura Martínez, va assegurar en la sessió plenària que després d'estudiar la demanda i la jurisprudència existent amb el cas de Sitges, on el TSJC dona la raó a APARTUR, es decidia l'anul·lació d'aquests punts "per estalviar les possibles costes del judici a l'Ajuntament".

El govern local va manifestar que la part important de l'ordenança, que regula el nombre d'habitatges, no es veu afectada i que els articles impugnats "fan referència a qüestions menors". En concret s'han retirat les qüestions sobre el rètol informatiu exterior, l'assegurança de responsabilitat civil, la resposta al re-

Imatge aèria del municipi. Foto: Ajuntament de Vilassar de Mar

queriment d'inspecció, el procediment d'assignació de vacants d'habilitacions o la impossibilitat de transmetre *inter vivos* les habilitacions d'habitatges turístics.

L'OPOSICIÓ, EN CONTRA

Els grups de l'oposició, excepte el vot el PP, van votar en contra d'aquesta retirada dels articles. El PSC va afirmar que això signifi-

cava "tirar la tovallola des de l'inici" i va recordar que Sitges ha presentat un recurs.

En la mateixa línia, Babord va assegurar que els casos de Sitges i Vilassar no són completament iguals i consideren que el govern local hauria de defensar la voluntat del plenari, que va votar per unanimitat l'ordenança reguladora dels pisos turístics.

Mushkaa, premi a l'artista revelació als Enderrock

MÚSICA ▶ El premi Enderrock d'enguany, celebrats a l'auditori de Girona fa uns dies, van tenir gran presència maresmenca entre els guardonats. De fet, la vilassarenca Mushkaa va ser una de les artistes destacades. La cantant va recollir el premi de votació popular a millor artista revelació. També, per part de la crítica, la van reconèixer en la categoria de millor disc de música urbana per *Tas loko mixtape*.

En la seva intervenció, Mushkaa va celebrar que, tot i ser la primera vegada que estava no-

minada als Enderrock, hagi pogut endur-se dos premis. Els grans protagonistes, però, van ser els també maresmenca The Tyets, que van recollir quatre guardons de cinc nominacions: millor artista, millor disc de música urbana per *Èpic Solete* i millor cançó per 'Coti x Coti' i millor artista de la crítica.

D'altra banda, una de les més premiades va ser Sílvia Pérez Cruz, que va rebre el doble reconeixement pel seu disc *Toda la vida, un día* tant per part del públic com de la crítica.

Imatge dels premis als Enderrock. Foto: Aleix Freixas/ACN

Foto: Alberto Lores / PIN Medin

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda en Acción

Tradició | La rosa maresmenca, única al país

L'últim productor de roses a Catalunya es troba a Santa Susanna, al Maresme. Per a aquest Sant Jordi, en preveu comercialitzar 50.000, un 15% menys que l'any passat. L'hivern calorós, a més, ha reduït la mida de la flor.

El Maresme, un dels territoris amb menys estrangers del país

POBLACIÓ ▶ El Maresme és una de les comarques catalanes amb menys població estrangera. Les dades de l'Observatori de Desenvolupament Local del Consell Comarcal del Maresme indiquen que aquest 2024 la població estrangera resident ha augmentat un 8,3%, el que suposa unes 60.524 persones. Malgrat aquest increment, el territori maresmenc, amb una mitjana de 12,1%, continua tenint una de les poblacions estrangeres més baixes de Catalunya, que té una mitjana de 17,2%.

Si ens fixem en les poblacions, vuit superen la mitjana comarcal: Calella (19,92%), Caldes d'Estrac (17,93%), Mataró (16,71%), Pineda de Mar (15,46%), Santa Susanna (15,33%), Cabrils (14,02%), Premià de Mar (13,43%) i Sant Andreu de Llavanes (13,38%). Per contra, hi ha cinc municipis amb percentatges baixos, que són Òrrius (3,88%), Tiana (5,25%), Dosrius (5,51%), Argentona (6,17%), i Palafolls (6,79%).

La població estrangera resi-

Vista aèria des del Masnou. Foto: Ajuntament del Masnou

dent al maresme prové principalment de dos continents: l'Àfrica, amb un 34%, i Europa, amb un 31%. En tercer lloc se situa el continent americà (24,34%) seguit de l'Asiàtic (10,41%). Si ens centrem en els països, la població marroquina encapçala la llista, amb molta diferència del segon, de la població estrangera que viu al Mares-

me. Prop de 14.500 persones que representen el 23,92% de les 60.524. Itàlia, amb un 6,98%, i la Xina, amb un 6,46%, completen el podi.

La població marroquina fa més de dues dècades que és la més nombrosa. L'any 2003 ja representava el 34,48%. Des de l'any 2000, són la població que més ha crescut, triplicant-se.

Arriba l'exposició 'Estiueig de proximitat'

VILASSAR DE DALT ▶ Des del 14 d'abril fins al 30 de juny Vilassar de Dalt acull al Museu Arxiu l'exposició itinerant 'Estiueig de proximitat, 1850-1950', dedicada a l'origen i el llegat del primer turisme. La mostra, coproduïda per la Diputació de Barcelona i els museus d'Arenys de Mar i de la Nàutica del Masnou, presenta un àmbit específic amb fotografies de les cases d'estiueig de finals del segle XIX i principis del XX.

Andreu Bosch, ambaixador de Teià al Maresme

TEIÀ ▶ L'exalcalde Andreu Bosch és un dels 30 ambaixadors del Maresme. Es tracta d'una iniciativa presentada el 20 de març pel Consorci Promoció Turística Costa del Maresme per donar a conèixer els atractius de la comarca "des del punt de vista dels residents". Bosch ha destacat de Teià el celler romà, l'església de Sant Martí, l'arquitectura modernista i el paisatge que envolta el poble.

S'intensifica el control de llicències d'obres

PREMIÀ DE MAR ▶ Els Serveis Tècnics de Premià de Mar han detectat un creixement en el nombre d'obres, executades i en execució, sense la corresponent llicència municipal d'obres. Davant d'aquesta situació, el consistori ha intensificat les actuacions d'inspecció i control de les obres que derivarà en un increment del nombre d'expedients de disciplina urbanística i d'expedients sancionadors.

La imatge de la festa de la verema, el 18 d'abril

ALELLA ▶ El 18 d'abril tindrà lloc l'acte de desplegament de la imatge de la Festa de la Verema, moment en el qual començarà el compte enrere per a la celebració del cinquantè aniversari de la de l'esdeveniment més important i representatiu del poble. Enguany la imatge no es triarà a través d'un concurs, sinó que ha estat encarregada per l'Ajuntament al reconegut dissenyador Enric Satué, veí d'Alella.

Cristina de Middel. Foto: N.Gutierrez

El concepte d'identitat, tema central del Festival Revela't

FOTOGRAFIA ▶ La 12a edició del festival internacional de fotografia analògica de Vilassar de Dalt 'Revela't' se celebrarà del 12 de maig al 16 de juny i comptarà amb una trentena d'exposicions de noms com Cristina de Middel, Richard Renaldi i Quim Vives. El festival girarà al voltant del concepte d'identitat, entesa com un tema "ampli, complex i polièdric". "Una celebració de la diversitat i una afirmació d'allò universal que ens

connecta. El Revela't pretén ampliar aquesta idea i representar-la des de perspectives actualitzades", expliquen els organitzadors.

En concret, la mostra principal serà la retrospectiva 'Cartas al Director' amb els tres últims treballs de De Middel, que serà homenajada. Entre altres, Renaldi portarà l'aclamada sèrie 'Touching Strangers' i Vives presentarà imatges del rodatge de l'exitós film 'La societat de la neu'.

Arriba la segona edició del mercat de segona mà

CABRILS ▶ Diumenge 21 d'abril tornarà a Cabrils el mercat de segona mà i d'intercanvi. L'objectiu d'aquest servei és allargar la vida als objectes quotidians, fomentant les tres 'R': Reduir, Reutilitzar i Reciclar, així com promoure el consum responsable. El mercat disposarà d'una quarantena de parades que s'adjudicaran per ordre de sol·licitud al consistori.

La rehabilitació de la Sala de Teatre, més a prop

CABRERA ▶ A finals de març, l'alcalde de Cabrera, Òscar Fernández, i l'empresa encarregada de les obres van fer una visita a la Sala de Teatre per avaluar-ne les necessitats de cara a la rehabilitació. El projecte es presentarà a l'octubre, i l'Ajuntament el defineix com una de les accions puntals del mandat. Afegeixen també que serà clau per la promoció de la cultura local.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per seguir la conversa amb Oriol Junqueras. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Oriol Junqueras: "Barcelona i el país es necessiten imperiosament"

F. J. Rodríguez
BARCELONA

Fuig de respostes ràpides, amb el to característic de tot bon professor que, abans d'entrar al moll de l'os, col·loca els fonaments de la qüestió i es dedica a aixecar, pam a pam, els pilars de l'argumentació. Aquest és l'estil d'Oriol Junqueras, el president d'Esquerra Republicana. Un estil que va impregnar la conversa que, la tarda del 20 de març, va tenir lloc a l'Espai Línia i que va girar sobre les "principals preocupacions de la ciutadania de la metròpoli", tal com va expressar el director editorial de *Línia*, Arnau Nadeu, en l'inici de l'entrevista amb Junqueras.

La conversa va tractar, doncs, temes com la seguretat, el turisme o el problema de l'habitatge. De fet, aquest últim va ser el que va ocupar bona part de l'entrevista, durant la qual Junqueras va plantejar la necessitat d'harmonitzar les realitats metropolitana i de país. Aquelles dues Catalunyaes que, per al líder republicà, han de remar en la mateixa direcció. "Molts dels problemes als quals s'enfronta Barcelona són impossibles de superar sense el país, i això ha estat sempre així", va assenyalar Junqueras. "Barcelona i el país es necessiten imperiosament", va reblar.

Preguntat sobre algunes situacions relacionades amb l'habitatge, com ara anuncis de lloguers d'estudis de 13 metres quadrats i sense cuina per 500 euros al mes o pisos d'una habitació que arriben als 1.200 euros a Barce-

lona –que van generar una riulla barrejada de perplexitat i indignació entre els assistents quan Nadeu les va citar–, el president d'ERC va titllar-les "d'insult a la dignitat de les persones". Sobre tot plegat, Junqueras va avisar que l'habitatge "és un element decisiu en el benestar de les famílies".

EL PROBLEMA DE L'HABITATGE
En aquest sentit, Junqueras va expressar la necessitat d'anar més enllà dels topalls als preus del lloguer que planteja la nova llei espanyola –que ha entrat en funcionament a 140 municipis catalans aquest març– i va proposar "polítiques actives" de renovació de

"Algunes situacions amb l'habitatge són un insult a la dignitat de les persones"

l'envellit parc d'habitatges català. "Això passa a la metròpoli, però també a pobles petits de l'interior", va recordar el líder republicà.

I és que el discurs de Junqueras va estar amarat, com ja s'ha assenyalat, de referències a problemàtiques que afecten de manera similar la Catalunya interior i la metropolitana. En aquesta línia, el polític va recordar que l'habitatge és una qüestió que s'ha d'abordar des de diverses perspectives, fins i tot des del punt de vista del transport públic. "La xarxa de transports no és prou densa i no té qualitat", va assegurar Junqueras, fet que provoca, a parer seu, que els ciutadans s'hagin d'a-

muntegar a la metròpoli. "Tenir una bona xarxa de transport públic incentivaria que la gent visqués a més zones", va defensar.

RODALIES
Seguint el fil de la simbiosi entre el país i la seva capital, el president d'ERC va recordar que, per a les administracions, ha de ser igual d'important un ciutadà que ve en avió des de Los Angeles que el veí que intenta entrar a Barcelona a través de Rodalies i que, sovint, pateix les incidències del servei. Aquesta argumentació va servir a Junqueras per llençar un dard al PSC i a Salvador Illa, líder socialista i candidat a les eleccions del 12 de maig. "Illa actua com un delegat de la Moncloa; que treballi, segur que hi pot fer molt més", va etzibar-li.

Més enllà d'això, Junqueras també va fer una crida a millorar els serveis públics a cada municipi del país, proposta que va aprofitar per incidir de nou en la necessitat que les persones es puguin instal·lar a més llocs i esponjar, d'aquesta manera, el territori. I en tota aquesta digressió no va faltar la falca històrica, ja que el president d'ERC va reivindicar el model que la Generalitat republicana va posar sobre la taula i va relatar com el franquisme va "estroncar-ho tot, posant en risc la qualitat de vida de molta gent" amb la seva "salvatge" desregulació que assegurava que els guanys anessin a parar a mans d'uns pocs particulars afins al règim.

ELS COSTOS DEL TURISME
Precisament va ser durant el franquisme quan Espanya va

començar a despuntar com a destí turístic internacional. Aquell *Spain is different* de Fraga Iribarne encara ressona en l'actualitat, així com els efectes que aquesta indústria té sobre el dia a dia dels barcelonins.

"El turisme és important, però també genera molts costos", va apuntar Junqueras, que va lamentar que hi ha molts carrers de la capital pels quals "no es pot passejar ni veure-hi nens jugant". "La ciutat ha de ser també per a les famílies", va reclamar el líder republicà, que considera necessari avançar cap a un model turístic que generi més ingressos, amb menys turistes que aportin més a la ciutat.

I L'AEROPORT?
El turisme va conduir, de manera natural, a parlar de l'aeroport i de la seva possible ampliació. "Volem un aeroport millor, i això no depèn dels metres de pista que tingui", va reflexionar Junqueras, que, així i tot, va arribar a dir que l'aeròdrom pratenc, a més d'estar molt a prop de la capital, "genera poc soroll", una afirmació que contrasta amb les reiterades queixes dels veïns de Gavà Mar i de Castelldefels per la contaminació acústica dels avions. Amb tot, Junqueras va criticar que tant Aena com el govern espanyol actuen, segons ell, de manera "egoista" i que "no compleixen" els seus compromisos amb Catalunya.

Sigui com sigui, i comparant-ho amb el turisme, Junqueras va dir que Catalunya hauria d'apostar per la reindustrialització, ja que els salaris d'aquest

sector "són estables", a diferència dels del sector serveis.

L'entrevista va acabar amb una part relativa a la seguretat i les dades de multireincidència a la metròpoli. Sobre això, el líder d'ERC va recordar que des dels anys 70 i 80 "s'ha avançat molt" en aquesta matèria i va reivindicar la necessitat de garantir la seguretat pública, en contraposició a una de privada "que només poden pagar els rics".

Per acabar, Junqueras va afirmar que el model penitenciari català "és més exitós que el de molts altres països d'Europa" i que la seguretat d'un estat no depèn del nombre de presons que tingui. Ho va dir després de recordar, amb un somriure, que ell és un "veritable expert en presons", en referència al seu encarcerament. Una rúbrica final a una entrevista i un estil cent per cent Junqueras.

L'ORIGEN DEL MOT GENTRIFICACIÓ

► Oriol Junqueras va voler tancar la conversa amb una classe d'història per explicar l'origen del mot 'gentrificació', que prové de l'anglès *gentry*, que fa referència a la noblesa anglesa que va anar comprant terrenys de pagesos per a la indústria de la llana i els va acabar expulsant a les ciutats.

► Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

La història de Barcelona està íntimament lligada al tramvia. Més enllà que aquest mètode de transport posés fi a la vida del català contemporani més il·lustre de tots els temps, Antoni Gaudí, el batec dels darrers dos segles de la ciutat sempre ha estat impregnat del tramvia.

El primer vehicle d'aquesta mena a la capital catalana va començar a funcionar el 27 de juny del 1872 i anava des de la Rambla fins a l'actual plaça Lesseps. Amb tot, aquell transport era estirat per quatre cavalls, i no va ser fins al 1899 que va arribar la tracció elèctrica amb el tramvia que resseguia l'antiga muralla de Ciutat Vella.

Amb el tombant de segle es va anar creant una potent xarxa que comunicava el centre amb els barris i els pobles de la plana de la ciutat. L'expansió del tramvia va coincidir, doncs, amb la conformació de la Barcelona que més o menys coneixem avui dia. Als anys 20, el tramvia va arribar a la seva màxima longitud: 220 kilòmetres. Seria a partir de la crisi mundial del 1929 que la xarxa viuria una època fosca que es perllongaria fins al 1949, just després d'una guerra civil i dels estralls d'una guerra mundial.

D'ençà d'aleshores, el tramvia va viure una lenta recuperació. No obstant això, aquells anys es recordaran per la vaga de tramvies del 1951, que va començar quan el preu del bitllet va augmentar un 40%. Els ciutadans, de forma espontània, es van negar a fer servir aquest transport, i les manifestacions van aconseguir revocar la pujada de preus. Aquesta mena de boicot, que es va reproduir el 1957, posa de manifest el clima de repressió que es vivia a Barcelona durant els anys de plom del franquisme.

Pocs anys després, els tramvies també es van veure afectats per l'època del *desarrollisme*. Amb la irrupció dels automòbils a partir dels 60, la xarxa va anar desapareixent en detriment del cotxe privat i dels autobusos. Als 70, amb la restauració de la democràcia, es van començar a desmantellar línies, fins a desaparèixer pràcticament totes als anys 90. No va ser fins pels volts dels Jocs Olímpics que la idea de tornar a fer córrer el tramvia per Barcelona va planar de nou.

EL SALT METROPOLITÀ

Què és primer, l'ou o la gallina? L'expansió de Barcelona a finals del segle XIX i principis del XX, que va suposar l'annexió de pobles com Gràcia o Sants a la ciutat, va coincidir amb la posada en marxa de la xarxa de tramvies. Què va ser primer, el tramvia o la construcció de la capital catalana tal com la coneixem? Més enllà de la pregunta, no és forassenyat dir que, sense un sistema de comunicació eficient, l'annexió dels pobles del pla de Barcelona no hauria estat possible.

El Trambaix es va inaugurar l'abril del 2004, mentre que el Trambesòs ho va fer el mes de maig del mateix any. Foto: Tram

20 anys del transport més ben valorat

El 2004, després de tres dècades sense pràcticament tramvies a la ciutat, Barcelona i la seva metròpoli van decidir posar en marxa el Trambaix i el Trambesòs. Quan es compleixen dues dècades de la seva inauguració, el tramvia s'ha convertit en el transport públic més ben valorat al territori.

D'una forma silenciosa, en aquest inici del segle XXI estem vivint un procés similar. L'arribada del Trambaix i del Trambesòs coincideix amb una altra expansió, en aquest cas la del projecte metropolità o de la Gran Barcelona.

El 3 d'abril del 2004, tres dècades després que els tramvies pràcticament haguessin desaparegut de la ciutat, Barcelona tornava a tenir raïls i vehicles que es movien a cop d'electricitat. El projecte, però, feia temps que

cuejava. Va ser el 1987 quan la idea de recuperar el tramvia va tornar a ressonar a Barcelona, en el si de l'Entitat Metropolitana del Transport, un organisme que es troba en l'origen de la creació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. A partir d'aleshores, els passos per fer efectiu el retorn del tramvia que, en un primer moment, només contemplava les línies del Trambaix, és a dir, les que van al Baix Llobregat, van ser lents. Finalment, l'any 2000 es va

adjudicar l'obra a l'empresa Alstom i el 2001 es va aprovar ampliar el projecte al Barcelonès Nord, amb el Trambesòs.

L'abril del 2004, doncs, entrava en funcionament el Trambaix, i el maig del mateix any ho feia el Trambesòs. Es compleixen, per tant, dues dècades d'ençà que la ciutat va apostar de nou pel tramvia. Actualment, aquest transport enllaça, per una banda, els municipis de Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Esplugues,

Cornellà, Sant Joan Despí, Sant Just Desvern i Sant Feliu de Llobregat i, per l'altra banda, Barcelona, Sant Adrià de Besòs i Badalona. En total són sis línies, gairebé 30 kilòmetres de raïls i 56 parades.

Més enllà de l'efemèride, què ha suposat per als municipis i la ciutadania de la metròpoli la irrupció d'aquest transport?

UN TRANSPORT EXITÓS

Pocs debats generen tant consens. De fet, es pot dir que no hi ha

Una unió polèmica

● Per allà on passa el tramvia genera satisfacció. Així ho indiquen les dades de l'Institut Metròpoli, que revelen que aquest mitjà és el més ben valorat dels transports públics. Malgrat això, el tramvia de Barcelona també ha generat un fort debat al voltant de la seva unió per l'avinguda Diagonal entre els seus dos ramals, el situat al Baix Llobregat i el del Barcelonès Nord, entre la plaça Francesc Macià i les Glòries.

Un any després que els dos Trams entressin en funcionament, el 2005, el conseller de Política Territorial i Ob-

creien que generaria problemes de circulació al districte barceloní de l'Eixample. El 2008, però, l'alcalde d'aquell moment, el socialista Jordi He-reu, va convocar un referèndum no vinculant sobre el projecte, a proposta d'ERC. Aquell referèndum va ser el principi de la fi de l'hegemonia del PSC a Barcelona. L'opció A, defensada pels socialistes i ICV, contemplava unir els dos Trams fent de la Diagonal un bulevard on els cotxes circularien pel centre de l'avinguda; l'opció B era pràcticament igual, però els cotxes circularien pels laterals; i l'opció C era

El 2008 es va fer un referèndum no vinculant perquè la ciutadania expressés la seva opinió sobre la unió del tramvia: només va votar l'11% del cens

res Públiques de la Generalitat d'aleshores, Joaquim Nadal, va anunciar que s'estava estudiant fer efectiva la unió. La idea va ser aplaudida per molts veïns, per l'Ajuntament de Sant Adrià, per l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) i per la mateixa empresa que opera el servei de tramvia, Trammet. Aquesta darre-ra assenyalava que unint les dues línies es podria doblar el nombre de viatges, mentre que la PTP afirmava que el consistori s'estalviaria 9 milions d'euros anuals.

No obstant això, en aquella època l'Ajuntament de Barcelona i alguns partits de dretes del consistori no estaven d'acord amb la unió perquè

"cap de les dues anteriors". Amb una participació de l'11% del cens, el 80% dels votants es van decantar per l'opció C, que era la que defensava Convergència i Unió (CiU).

El projecte es desenterraria l'any 2015 amb l'entrada d'Ada Colau a l'alcaldia i posteriorment amb l'aprovació de la unió el 2019 al ple de l'Ajuntament. El 2022 es va iniciar la primera fase de construcció entre les Glòries i Verdguer, i actualment l'alcalde Jaume Collboni, que ha declinat posar data a la finalització de les obres, assegura que aquest juliol el projecte executiu de la unió entre Francesc Macià i Verdguer –el pas abans de les obres– estarà enllestit.

debat. Segons dades de l'Institut Metròpoli, el tramvia, amb un 7,8 sobre 10 de nota, és el mitjà de transport públic més ben valorat a l'àrea metropolitana de Barcelona. Tanmateix, si observem els indrets que tenen estacions de tramvia, la nota encara és millor. A la primera corona metropolitana, sense comptar la capital catalana, la valoració és de 8. En canvi, als llocs que no estan afectats per aquest mitjà de transport es valora amb molta menys nota el tramvia. A tota l'àrea metropolitana, sense comptar-hi la primera corona, la nota és de 7,2, i a Barcelona, on només algunes zones tenen tramvia, de 7,7. Dit d'una altra manera: els municipis on hi ha tramvia descobreixen que és una bona solució per a la mobilitat.

Amb aquestes dades no costa d'entendre el moment dolç que viu el tramvia pel que fa a les xifres de viatges. El 2023, per exemple, va batre tots els seus rècords amb 31 milions de viatges, gairebé 22 al Trambaix i més de 9 al Trambesòs. Això suposa 1,2 milions més que el 2019.

Des dels moviments socials a favor del transport públic celebren totes aquestes xifres. "Per allà on passa el tramvia la població està molt contenta", diu

l'integrant de l'Associació per a la Promoció del Transport Públic (PTP) Carlos Ortí. Des d'aquesta organització valoren aquests 20 anys de tramvia d'una forma "molt positiva", perquè han suposat "recuperar espai públic, treure'l del que ocupen els cotxes i millorar la qualitat ambiental i el soroll de la ciutat". Segons Ortí, "a Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai per posar-lo al servei públic". En aquest sentit, considera que aquest mitjà de transport, "en comparació amb el metro, té un preu més baix d'obra, i el que costa fer un quilòmetre de línies soterrades és el que val fer-ne 10 de tramvia". A més, diu Ortí, "no implica desplaçaments verticals, i per això està tan ben valorat".

En aquest sentit, des de la PTP critiquen durament els partits que hi estan en contra i tot el debat que la unió del Trambaix i el Trambesòs ha generat. "El tramvia no agrada a la dreta perquè, per a ells, treu espai al cotxe, que és un espai de llibertat", diu Ortí. Alhora, l'integrant de la PTP lamenta que el PSC estigui tan instal·lat en la idea de millorar el transport a

Pilar Díaz: "El Tram ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme"

"A Barcelona, entre el 65% i el 70% de l'espai està ocupat per circular-hi en cotxe o per aparcar-hi, i per això el tramvia permet recuperar espai públic", diuen des de la PTP

cop de metro. "Ho fa per aconseguir tothom: la ciutadania i el lobby del motor", sentència.

PARLEN LES ALCALDESSES

Com ha impactat el tramvia en els municipis metropolitans? Des del diari *Línia* ens hem posat en contacte amb dues alcaldesses socialistes que hi tenen molt a dir: Filo Cañete, de Sant Adrià de Besòs, i Pilar Díaz, d'Esplugues.

Ambdues valoren "molt positivament" l'arribada del tramvia als seus municipis. "La nostra és una ciutat molt ben comunicada, i el Tram ha reforçat encara més la seva connexió, concretament amb Badalona i Barcelona", diu Cañete. "L'arribada del Tram va suposar un abans i un després en la concepció de la mobilitat sostenible, la vertebració de la ciutat i la interconnexió, no només d'Esplugues, sinó d'una part molt important del Baix Llobregat amb Barcelona", explica Díaz.

Per a l'alcaldessa d'Esplugues, a més, el tramvia significa una aposta que va més enllà de la mobilitat. Des de l'arribada d'aquest mitjà de transport, assenyalava Díaz, la ciutat té "un aire més net" i s'ha reduït "el trànsit rodat de vehicles, configurant una ciutat

molt més amable i tranquil·la per viure-hi". Alhora, considera que el Tram "ha beneficiat l'economia local connectant àrees comercials, d'oci i residencials, fomentant el consum local i impulsant, fins i tot, el turisme".

Malgrat tot això, totes dues creuen que el Tram pot continuar creixent. Mentre que Díaz considera que hi ha "marge de millora pel que fa a horaris, freqüència de pas i interconnexions amb altres mitjans de transport", Cañete afirma que "es pot augmentar el nombre de combois per aconseguir un servei més àgil i ràpid que sigui una alternativa al metro, a l'autobús i al tren". En aquest sentit, afirmen que és "molt necessària la unió" del Trambaix i el Trambesòs perquè millorarà la mobilitat metropolitana, "reduirà la contaminació i farà més competitiva tota la zona". Alhora, conclou Cañete, és una de les pedres fonamentals per vertebrar la regió metropolitana "facilitant el desplaçament de la ciutadania en el territori de la Gran Barcelona".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Triples per la igualtat

» L'All Star de Super Copa celebra tres concursos de triples: masculí, femení i final mixta entre campions
 » Montsant Guerrero, jugadora de l'AB Premià, perd contra Queralt Ribera en la segona semifinal

Toni Delgado
PREMIÀ DE MAR

La gran motivació de Jon Bon Jovi amb *New Jersey* (1988) era demostrar que l'èxit dels tres discos anteriors del seu grup no havia estat un cop sort. "Volia continuar lluitant per assegurar-me que tothom sabés que podíem repetir-ho una vegada i una altra, i que no seríem una banda d'un únic èxit. [...] Has de buscar lletres que perdurin, cançons que emocionin i connectin amb les persones. L'optimisme de la nostra música les ajuda a continuar endavant amb les seves vides", enraona a *Bon Jovi*, la biografia del grup escrita per Phil Griffin.

"Livin' on a prayer" i "It's my life" són himnes de Bon Jovi molt presents en esdeveniments basquetbolístics. L'11 de febrer de 2024, però, la triada com a banda sonora dels tres concursos de triples de l'All Star de la Super Copa, al Marina Besòs de Sant Adrià, és "Lay your hands on me", del disc *New Jersey*. La cançó que Bon Jovi ha fet servir molts cops per escalfar motors als concerts multiplica ara les emocions en una competició igualitària.

LA INSPIRACIÓ

Quatre jugadors i quatre jugadores estan asseguts en cadires de fusta. Esperen el seu torn. Participen en un format inspirat en el concurs de triples mixt del Circuit 3x3. "Vam preguntar a jugadores d'altres All Star què els semblava fer un concurs mixt i ens van exposar que també volien aspirar a ser campiones de la seva categoria, la Super Copa femenina", comparteix Javi Ezpeleta, cap de premsa de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ). Hi ha, per tant, tres concursos de triples: un entre els jugadors, un altre entre les jugadores, i un últim entre el campió i la campiona resultants.

"Quan el departament d'activitats i el de premsa em van proposar la idea, la vaig veure molt encertada perquè una competició mixta potencia encara més el nostre esport", intervé Ferran Aril, president de la federació. En l'anterior All Star, que era de Copa Catalunya, elles participaven en un concurs de triples i ells, en un d'esmaixades.

Barquets, Francisco, Gutiérrez, Perapoch, Ribera, Guerrero, Moya i Portillo, en un moment de pausa del concurs de triples. Foto: M.A. Chazo/FCBQ

"És una iniciativa fantàstica perquè camina cap a la igualtat en un món en què les dones estem més discriminades", exposa Montsant Guerrero, jugadora de l'AB Premià, una hora abans de l'inici del concurs de triples. S'ha pres un cafè per activar-se. "No he començat a tenir nervis fins que no he entrat

"Una competició mixta potencia més el nostre esport", diu Ferran Aril, president de la federació

al pavelló i he estat conscient del dispositiu que s'hi ha muntat... I ara cada cop en tinc més...", confessa Guerrero, que s'enfrontarà a Queralt Ribera (Manresa CBF) en la segona semifinal.

20 TRIPLES EN UN MINUT

Hi ha cinc pilotes a cada un dels quatre carros ubicats en quatre posicions diferents, i l'última pilota de cada carro val el doble de punts si entra (dos). Han de llençar 20 triples en un minut. "Hi ha qui té una mecànica de tir molt elegant i la meua és molt poc ortodoxa, i ja és difícil que la canviï perquè els hàbits estan molt arrelats", enraona.

La mecànica de tir de Judith Moya és "molt de llibre i de ma-

nual". La jugadora del CB Granollers ha arribat "molt nerviosa" al pavelló i, a poc a poc, s'ha anat tranquil·litant una mica, però potser no tant com li agradaria. "Soc aquí per gaudir d'una tarda especial i d'un format perfecte. Tant si guanyo com si no ho faig, m'enduré una experiència brutal", comenta.

LA PRIMERA VEGADA

Potser el gran handicap de Moya és que no provarà els cercols del Marina Besòs fins que faci l'escalfament. Mai ha jugat en aquesta pista i sí que s'ha enfrontat molts cops a la seva rival en la primera semifinal, Marina Portillo, del CB Roser: "A veure qui està més encertada. La Portillo està jugant un bon partit amb la conferència Est".

El concurs comença amb la tensió pròpia d'una gran novella: Marc Perapoch (JAC Sants) i Gerard Gutiérrez (Bàsquet Manresa B) empaten a 11 punts en el primer duel. "No sabíem si hauríem de repetir l'eliminàtoria i, al final, he passat jo perquè he ficat més triples que valien un punt. Ha sigut un moment curiós i l'experiència, en general, excel·lent perquè el format és atractiu i força ràpid", intervé Perapoch, que perd per 9-12 la final masculina contra el jugador del CB Esparreguera Albert Barquets, que abans havia

guanyat per 8-6 Eduard Francisco (El Masnou Basquetbol).

En categoria femenina, Ribera supera Guerrero per 3-14, i Portillo s'imposa a Moya per 14-9. *Porti* es presenta a la final disfressada de Pantera Rosa i torna a demostrar el seu carisma. Abans, a l'All Star de Copa Catalunya, ja havia llençat ves-

"És una iniciativa fantàstica perquè camina cap a la igualtat", diu Guerrero

teda de pollastre i d'Olaf, de *Frozen*. L'escorta del CB Roser fica un triple del primer carro, un del tercer i un altre de l'últim, i Ribera n'anota sis [un de dos punts] i suma 7 punts. Ja tenim els dos campions de cada categoria: Barquets i Ribera, que s'enfrontaran ara pel títol global.

"Em sembla fantàstic que jugadors i jugadores puguem rivalitzar en un concurs de triples i, en el meu cas, m'ha ajudat haver jugat el primer partit de l'All Star perquè estava més activa i m'havia tret força els nervis", exposa Ribera, que s'imposa a Barquets per 15-7 i completa la tarda perfecta. Una estona abans, també s'ha proclamat campiona amb la confe-

rència Est, després de vèncer l'Oest per 63-82.

"L'All Star de la Super Copa és un punt de trobada del món del bàsquet i disputar-lo al Marina Besòs, la meua pista la temporada passada, quan jugava al Bàsquet Femení Sant Adrià, ha estat encara més especial", confessa Ribera. "Felicitó la Queralt per la seva victòria en la final global i l'organització perquè em sembla un encert anar alternant les eliminatòries masculines i femenines, i que hi hagi una final mixta. Quan llences passes força nervis perquè tothom et mira a tu i el teu rival llençarà després o ja ho ha fet", comenta Barquets.

Quan li pregunto a la tricampiona Ribera si s'ha preparat molt el concurs i si ha llençat molts més triples durant la setmana, respon amb la transparència d'una nena petita: "No, no...". I riu, també amb els ulls. "Et mentiria si et digués que no estava nerviosa. Ho estava molt...", afegeix. Només té ganes d'abraçar ben fort els seus dos grans seguidors, el Pere i la Peronella. El pare i la mare l'animen sempre des de la grada vagi on vagi. "No em canten res ni criden el meu nom. No cal que ho facin perquè els sento molt a prop. Sempre hi són i això per a mi és el més important", tanca, orgullosa, Ribera.

**Sempre poses
programmes eco
a la rentadora,
però encara
tens un bany
dels 70**

**AMB
BADAGRES
ETS +
SOSTENIBLE**

www.badagres.com

badagres

ÉS MÉS!

Finançament de fins a 24 mesos sense interessos.
Subjecte a l'aprovació de l'entitat financera corresponent.

☎ Pots demanar cita prèvia al 93 395 03 11 o per whatsapp al 661 674 245

No t'ho perdís

Foto: Festival Mutis

XV Festival Mutis 2024

La 15a edició del Festival Mutis de teatre emergent i de nova creació s'està celebrant a Barcelona des del 3 fins al 21 d'abril. Hi participen una trentena de companyies en vies de professionalització que hi porten propostes alternatives com teatre breu i lectures dramatitzades. Es tracta, per tant, d'un esdeveniment que es constitueix com una plataforma d'exhibició de noves veus, i que acompanya i impulsa el talent emergent. Els espais de la Fabra i Coats i els Lluisos de Gràcia tornen a ser els escenaris principals de la proposta, que incorpora tres dies de microteatre a Santa Coloma i Montjuïc.

Famosos

El dissenyador de moda francès Jean Paul Gaultier (Bagneux, 1952) ha estrenat a Barcelona l'espectacle biogràfic *Fashion Freak Show*, que es podrà veure del 4 al 21 d'abril al Teatre Coliseum. A mig camí entre el cabaret i la comèdia musical, el muntatge ret un homenatge als darrers 50 anys de la cultura pop i la moda francesa, repassant la seva infància fins a l'actualitat. Dijous 4 d'abril s'estrenava amb la presència del mateix dissenyador, reconegut per ser una de les grans figures mundials de la moda. Gaultier ha vestit figures tan destacades com Madonna o Lady Gaga, ha llançat col·leccions de roba premiades, tant d'alta costura com de cultura urbana, ha fet perfums, ha creat exposicions i també ha participat en pel·lícules. Ara també s'obre la porta al món de l'espectacle, amb aquest *show* que passarà per les grans capitals europees.

La fitxa

QUI ÉS?

JEAN PAUL GAULTIER

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels millors dissenyadors del món
Ha vestit *celebrities* i ha creat col·leccions de roba reconegudes

QUÈ HA FET?

Ha inaugurat un espectacle a Barcelona
És un *show* biogràfic que repassa la seva carrera

A LES XARXES...

Felicitacions pel muntatge
Els usuaris destaquen la posada en escena de l'espectacle

Llibres

La Catalana Llengua
Elisenda Pineda

La guionista Elisenda Pineda ha publicat aquesta obra en clau d'humor sobre la llengua catalana amb il·lustracions de Kap, el pseudònim de Jaume Capdevila. Es tracta d'un repàs de la història de la llengua catalana des dels seus orígens fins a l'actualitat, a través del personatge de la Norma, creat el 1982 per la Generalitat en una campanya de promoció del català.

Teatre

Una llum tímida
Àfrica Alonso

En un petit poble de València de l'Espanya franquista, dos mestres, la Isabel i la Carmen, s'enamoren l'una de l'altra. La seva relació, impossible als ulls de la societat, es veurà obstaculitzada pels prejudicis de la família d'una d'elles i per tota una època fosca d'opressió cap al col·lectiu LGTBIQ+. Està inspirada en fets reals i es pot veure fins al 29 d'abril al Teatre Condal.

Música

15 anys
Xeic!

La banda ebrenc Xei! presenta un treball de cinc cançons inèdites per celebrar els seus 15 anys de trajectòria. Amb aquest disc, el grup posa fi a la seva carrera musical. Les cançons combinen ritmes antics i més moderns com els de la música electrònica, però, a la vegada, mantenen l'estil propi de tons festius que tant caracteritza la banda.

Pelis i sèries

Menudas piezas
Nacho G. Velilla

El film narra la història de la Candela, que després d'un divorci traumàtic i inesperat perd la feina en un col·legi d'elit. Davant les circumstàncies, comença a fer classes al seu antic institut, a estudiants amb problemes d'integració que acaben sent campions d'Espanya d'escacs. Els protagonistes són Alexandra Jiménez, María Ádanez i Francesc Orella.

ESTILS DE VIDA

L'oci és una bona teràpia mental

Foto: Freepik

📌 SALUT MENTAL

Un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona alerta sobre una pobresa que fins ara no ens cridava l'atenció: la de temps. Els pobres de temps són els individus que dediquen més de 67 hores setmanals a la suma del treball remunerat i no remunerat, és a dir, el treball fora de casa i les tasques domèstiques o relacionades amb les cures. Per descomptat, les dones són les que tenen més probabilitats de patir aquesta pobresa de temps, que afecta decisivament la nostra salut mental.

Dedicar més temps a l'oci ens permetria no només ser més feliços, sinó millorar la qualitat de vida. I no es tracta d'ocupar el temps a les xarxes socials, sinó de disposar de temps per engegar projectes personals estimulants, participar en la vida pública, practicar esports o consumir cultura. Però per disposar d'aquest temps valuós cal reconèixer el treball de cures no remunerat i disposar de serveis públics assequibles, segons l'estudi.

Mentre no arriben aquestes iniciatives públiques, cal fer èmfasi en la necessitat de repartir les tasques fora de la feina i obligar-nos a trobar cada dia una estona de temps per a nosaltres, ni que sigui per preveure futurs trastorns mentals.

Les claus.....

POBRESA

Els pobres temporals treballen més de 67 hores entre la feina i les tasques domèstiques

DONES

Les dones són molt vulnerables perquè assumeixen bona part de les feines de casa

SÍMPTOMES

La pobresa mental es reflecteix en la mala qualitat del son i la poca activitat física

OCI

Les activitats d'oci són necessàries per garantir la qualitat de vida de les persones treballadores

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es BIZUM al 33512

Envia SMS amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€*** 900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Menta (300x300) 33€ Ser cura (14 persones) 20€ Tenda de hivern (4 x 4 metres)

* Depèn del tipus de telèfon i de la tarifa. Per més informació, visita: www.cruzroja.es. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís. Els preus són orientatius i poden canviar sense previ avís.

12M
2024

Eleccions al Parlament de Catalunya

VOT PER CORREU

Fins al 2 de maig

Vot per correu

Per votar per correu, ho has de sol·licitar en una oficina de Correus o entrant a **correos.es** amb un certificat electrònic reconegut.

VOT ACCESSIBLE

Fins al 15 d'abril

Kit de vot braille

Si tens una discapacitat visual, pots demanar el kit de vot braille trucant al telèfon gratuït **900 500 912**.